

Ya Dirileceğiz, Ya da Dirilmeyeceğiz!

Mesih'i dışsal olarak değil de, içsel olarak hissettiğimizde Paskalya Bayramı'nın anlamı ve sevinci çok farklı bir karaktere bürünür. Mesih'i dünyevi gerçekliğin ötesinde, ruhen/kalben/fikren yaşadığımızda, yaratılışımızın gayesine yeniden doğmuş oluruz. İkinci doğumumuzu gerçekleştirmiş oluruz. Bu da gerçek manada bir diriliştir.

Eski dönemde haç lanet göstergesi iken, Mesih'le birlikte ikinci doğumun simgesi olmuştur. Egomuzu/nefsimizi haça germeden onun kötü aldatmalarından özgür kalamayız. Çünkü haçın anlamlarında egonun (yani bencilliğın) zehirli ve tahripkâr tutumları kesinlikle yoktur. Sadece ve sadece ruhun değerleri vardır. Bu da yüksek ruhani bir hal ve durum demektir. Kurtulmamız gereken tek şey, dünya sistemine hâkim olan çılgın düşüncedir. Egomuzu/nefsimizi haça germezsek, kendimize tutunursak, çılgın düşüncelerin etkisi kırılmayacak ve devam edecektir. Bilinmelidir ki, yaşamın gaillesi içinde kendini bilmeden gösterilen çaba ve mücadele karanlığa hizmet eder. Kendini bilen ve bilinçli farkındalıkla gösterilen çaba ve mücadele ise aydınlığa götürür. Bu doğrultuda ve merhametli farkındalık yolunda ne kadar çok sevgi ve iyi niyet varsa, yaşam da o kadar anlamlı ve doyumlu olur. Bu da dirilişin anlamlarıyla şekillenen değişimin kendisidir. İnsani bir diriliştir.

Dolayısıyla Mesihi sevginin güdülenmeleriyle egosunu/nefsini haça gerebilen insan; ruhu karartan, bencilliğın çamurlarını, duygusal çöplüklerini temizleyebilmiş, bozuk güdülerden kurtulabilmiş hakiki insandır. Kendini keşfetmiş, kendini bulan, kendini bilen bu insan aynı zamanda özdenetim ruhunun terbiyesine (içsel fren tertibatına) sahip olur. Öz sevgisini, öz saygısını, öz değerini, öz doğasını yaşayan bu insan, etki-hizmet alanına ve çevresine sıkıntı yaratmayacaktır. Çünkü o, **“yeni yaratılış”** olarak nitelendirilen Mesih'in dirilişiyle bağışlanan yaşama kavuşmuş insandır. İlâhi sistemin farkındalığı içinde Mesih'i ruhen ve fikren hissederek **“yaşa ve yaşat”** ilkesiyle kendi öz mecrasında akmanın gayreti içinde olur. Bu gayret, **“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihını yüklenip beni**

izlesin” (Matta 16: 24) şeklindeki söylemi özde/ruhta hissedişin bir dışavurumudur, tutarlı bir ahlaki göstergesidir.

Bu nedenle, Paskalya Bayramı’nın anlamı sadece tarihsel olarak yaşanmış bir olayın kutlanması değildir. Yılın bu gününde bu kutlamayı anarken, sevgi ve bağışlama gücünün dünyanın korku yüklü güçlerini yendiğini unutmamalıyız. Ruhsal çağrışımlarıyla sevinmenin ötesinde bu anlamları düşünürsek, kutlamalarımızın hazzı bambaşka bir anlama bürünecektir. Başka türlü içsel düalitemizi/ikiliğimizi karşıtlıktan tamamlayıcı anlayışa/erdeme dönüştüremeyiz. Çünkü ancak zihinlerimizdeki, yüreklerimizdeki karanlıktan kurtulmaya çalışırsak, değişimin kendisi olmaya çaba gösterirsek, yeni bir insan olarak dirilebiliriz. Mucizevi gelişimlerin kanalları olabiliriz. Bu dönüşüm mucizesini ortaya çıkarmak için kendimizin en yüksek potansiyeline yeniden doğmaya istekli ve arzulu olmalıyız. Unutmamak gerekir ki, şu an içinde bulunduğumuz durum, geçmişte kim olduğumuzun ve ne yaptığımızın bir yansımasıdır. Gelecekteki durum da kim olduğumuzla ve ne yaptığımızla şekillenecektir. Uyanış ve farkındalık bunun ilk adımlarıdır. Olgunlaşmak da odunlaşmak da insanın elinde ve insanın tercihlerine bağlıdır. Bilgi, bilgeliğe (yani eyleme) dönüşmedikçe, ahlakın ve iyi davranışların garantisi değildir. Ancak cehalet, ahlaksızlığın ve kötü davranışların sanal garantisidir. Bu nedenle ölülerden dirilen Mesih’in, bizim aracılığıyla yapamadığını bizim için de yapmayacağını bilmekte fayda vardır. Çünkü Mesih bir ruh halidir. Aydınlanmamız için haça gerilen, ölen ve dirilen KOŞULSUZ SEVGİDİR.

Burada sorulması gereken soru şudur: Bu koşulsuz sevginin dünyadaki temsilcisi olmak ve bizden isteneni yapmak için hangi kişiliği geliştirmemiz gerekir? Nasıl bir karakterle devam etmeliyiz? Yaralarımızı nasıl sarabiliriz?

Yaralarımızı sarmanın ve aşmanın yollarını öğrenmek için yeniden doğmalıyız. Bunun yol ve yöntemlerini yaşamda egemen kılmak için özümüzü/ruhumuzu örten egonun/bencilliğin toprağından dirilmeyi göze almalıyız. Yaşama tat veren haçtaki

ölüm bunun zaferidir. Bu zaferin yoluna işaret ediyor. Yaşamın gayesi içinde bu zafere **“Ya Dirileceğiz, Ya da Dirilmeyeceğiz.”**

“Bunları size ben de esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim” (Yuhanna 16:33). Bütün bu anlatılanlar **“Cesur olun dünyayı yendim”** mesajıyla birleşince, Kıyam’ın anlamları -toplumsal düzen ve ebedi yaşam için- bize sunulmuş nihai ve en büyük güvencedir. Bu anlamlar, mayadır. Esas mesele bu mayanın cibilliyeti/hamuru kabartmasıdır. Ruhen benliğe işlemesidir; karakteri dönüştürmesi ve yapılandırmasıdır. Ve dahi ihtiras ve hırsları terbiye etmesidir. İnsanda çalışma alanı bulmasıdır.

Kıyamın anlamları yüreklerin ısınmasına, akılların ışımasına vesile olsun. Düşüncelere huzur ve istikrar getirsin.

Süryanice ilahi için lütfen tıklayınız:

<https://youtu.be/Ke2eVwxZfUM>

Diriliş Bayramı Kutlu olsun.

Saygılarımla.

Yusuf Beğtaş

Süryani Dili-Kültürü ve Edebiyatı Başkanı / Mardin